

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/80/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4422010067
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4422010067.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného D. M., pre pokračovací prečin porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 194 odsek 1, 2 písmeno a/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného, podaného proti rozsudku O. súdu U. Zámky zo dňa 02.06.2022, sp. zn. 2T/7/2022, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre, dňa 11. októbra 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného D. M., narodeného XX.XX.XXXX
z a m i e t a,

pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný D. M. spolu s obžalovaným U. G. uznaní vinnými pre pokračovací prečin porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 194 odsek 1, 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e/ Trestného zákona a pokračovací prečin krádeže v zmysle § 212 odsek 1 písmeno a/, g/ Trestného zákona, rovnako v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa dopustili spoločne v bodoch 1, 2, 3. Obžalovaný U. G. bol uznaný vinným samostatne v bodoch 4, 5 a 6 v skutku napadnutého rozsudku.

K veci je nutné uviesť, že u obžalovaného U. G. (ďalej iba odsúdený) prijal súd I. stupňa vyhlásenie o vine v rozsahu obžaloby a proti vyhlásenému rozsudku tento obžalovaný opravný prostriedok nepodal, teda rozsudok voči nemu sa stal právoplatný.

Obžalovanému D. M. bol za predmetný prečin v zmysle § 194 odsek 2 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 a 4 Trestného zákona, pri zistených dvoch priťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h/, m/ Trestného zákona, uložený úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona v trvaní 28 mesiacov. Na výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona.

Proti tomuto rozsudku obžalovaný D. M. (ďalej iba obžalovaný) podal odvolanie, ktoré prostredníctvom svojho obhajcu C.. A. R. zdôvodnil tým, že nejestvuje žiadny objektívny dôkaz o jeho vine. E. postačovala jedna osoba k rozhodnutiu o vine. Výpoveď odsúdeného G. je nevierohodná. Na hlavnom pojednávaní dňa 20.04.2022 uviedol, že bol v čase činu nafetovaný. Súd I. stupňa nevenoval pozornosť rozdielom vo výpovediach odsúdeného ohľadne toho, či sa poznali s obžalovaným alebo ako vlastne na miesto činu prišli. Nebola zaznamenaná žiadna biologická stopa na mieste činu. Navrhol, aby ho súd spod obžaloby oslobodil, nakoľko daného skutku sa nedopustil.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný zotrval na svojej argumentácii. Po doplnení dokazovania aktuálnymi lustráciami viažucimi sa na osobu obžalovaného bolo zistené, že okrem už známych záznamov v

odpise z registra trestov je obžalovaný v súčasnosti trestne stíhaný s ďalšími troma spolupáchateľmi pre zločin lúpeže. Vec je vybavovaná väzobne a dosiaľ na Okresnom súde Nové Zámky nebolo meritórne rozhodnuté.

Prokurátorka krajskej prokuratúry zaujala stanovisko, že súd I. stupňa správne zistil skutkový stav, vykonané dôkazy zákonne vyhodnotil a rovnako rozhodol o vine obžalovaného D. M.. Aj výrok o treste z pohľadu druhu a výmery považovala za primeraný. Odvolanie obžalovaného navrhla zamietnuť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, na podklade riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, v zmysle § 317 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie. Zároveň preskúmaval vec i z pohľadu chýb, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by mohli odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku. Následne dospel k záveru, že odvolanie nebolo podané dôvodne.

Predovšetkým je nutné konštatovať, že súd I. stupňa vykonal vo veci dokazovanie v rámci základných zásad trestného konania a jednotlivé úkony vykonával podľa konkrétnych ustanovení Trestného poriadku.

Namietané vyhodnotenie dôkazov, ktoré malo podľa odvolateľa byť porušením ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku, odvolací súd nezistil.

Je pravdou, že v priebehu dokazovania, konkrétne v závere súdneho konania, boli zistené dve skupiny dôkazov. A to jednak vyplývajúce z podrobnej výpovede odsúdeného U. G., ktorý opisoval, akým spôsobom, ktorý deň sa stretli v obci I., ako sa rozhodli vniknúť do jednotlivých domov a ktoré veci v týchto domoch odcudzili. Odsúdený opisoval, ako obžalovaný si vyberal jednotlivé veci, ktoré odcudzoval a kde ich ukrýval. O. po podaní obžaloby sa snažil znížiť význam svojej výpovede, keď ju slovne spochybňoval, ale zároveň aj dodal, že ak už v prípravnom konaní opakovane ku skutkom vypočutý a usvedčovaný aj obžalovaného D. M., na tomto tvrdení zotrváva.

Na druhej strane v prospech obžalovaného D. M. vypovedali jeho rodinní príslušníci, ktorí najskôr odmietli vypovedať v prípravnom konaní s poukazom na príbuzenský vzťah k obžalovanému, no už v konaní pred súdom poskytovali obžalovanému alibi uvádzaním, že v čase činu mal byť v ich prítomnosti a podieľať sa na príprave rodinnej svadby.

Súd I. stupňa správne analyzoval jednotlivé dôkazy z pohľadu ich hodnovernosti s inými dôkazmi, ktoré neboli postihnuté priateľstvom či príbuzenstvom, ako to bolo v prípade poškodených a opisom odcudzených vecí a logicky vysvetlil, že odsúdený U. G. nemal žiaden rozumný dôvod obžalovaného D. M. usvedčovať zo spáchaných činov, ani vymedzovať jeho vinu len troma skutkami iným spôsobom, ako vypovedal, že D. M. nič riadne v domoch nenašiel a zároveň seba usvedčiť aj z ďalších troch činov (4,5,6) pokračujúceho trestného činu krádeže, resp. porušovania domovej slobody tak, ako je to v napadnutom rozsudku uvádzané.

K námietkam odvolateľa, že neboli na mieste činu zaznamenané biologické stopy je nutné pripomenúť, že odsúdený uvádzal, že obžalovaný M. mal na rukách rukavice. I tento podrobný údaj z konania obžalovaného na mieste činu, logicky zapadá do položiek usvedčujúcich dôkazov spolu s aj motiváciou jeho konania, keď po vykradnutí troch domov z miesta činu odišiel. V ostatnej časti odvolací súd poukazuje na zdôvodnenie napadnutého rozsudku najmä na strane 10 a 11.

Pokiaľ sa týka právnej kvalifikácie v zmysle § 194 odsek 1, 2 písmeno a/ Trestného zákona, je nutné poznamenať, že dostatočne nevystihuje intenzitu protiprávnosti konania obžalovaného D. M., pretože závažnejší spôsob konania spočíval i v tom, že obžalovaný (tobôž odsúdený) spáchal trestný čin na viacerých osobách - § 138 písmeno j/ Trestného zákona a § 127 odsek 12 Trestného zákona.

A tento sprísňujúci moment kvalifikovanej skutkovej podstaty mal byť zohľadnený nie pri prečine porušovania domovej slobody, ale pri trestnom čine krádeže, konkrétne zločine podľa § 212 odsek 1 písmeno a/, b/ odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona.

K úprave tejto právnej kvalifikácie odvolací súd však pri rešpektovaní zásady zákazu zmeny k horšiemu (§ 322 odsek 3 veta druhá Trestného poriadku) nemohol pristúpiť.

K výroku o treste je nutné poznamenať, že obžalovaný D. M. od roku XXXX periodicky pácha trestnú činnosť a alternatívne tresty, pri ktorých nebola obmedzená jeho sloboda, nemali na jeho prevýchovu

žiadny účinok. Z toho dôvodu bolo správne rozhodnutie súdu I. stupňa, ak obžalovanému uložil úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, postupom podľa § 38 odsek 2 a 4 Trestného zákona s poukazom na jednu zistenú priťažujúcu okolnosť a i zaradenie odsúdeného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia zodpovedá zneniu ustanovenia § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona.

Na podklade týchto skutočností bolo odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuté.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.